

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Μνήμη της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2089/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 5/4/2013 7:31:00 μμ

Δημιουργία εγγράφου: 18/07/2024 00:50:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει την Κυριακή μεταξύ 11 και 17 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 5/4/2013 7:31:00 μμ

Βιογραφία

Ὑπέρμαχοι σοὶ τοῖς λόγων ὄπλοις, Λόγε,
Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Την Κυριακή μετὰ την ενδεκάτη Οκτωβρίου, μνήμη επιτελούμε των Ἁγίων Πατέρων της αγίας και Οικουμενικῆς Εβδόμης Συνόδου.

Ἡ Ζ' Οικουμενική Σύνοδος συνήλθε στη Νίκαια της Βιθυνίας ἀπὸ τις 24 Σεπτεμβρίου ἕως τις 13 Οκτωβρίου 787 μ.Χ., με πρωτοβουλία της αυτοκράτειρας Ειρήνης, ἡ ὅποια ἀσκούσε χρέη ἀντιβασιλέως. Ὑπὸ την προεδρία του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἁγίου Ταρασίου (βλέπε 25 Φεβρουαρίου) συγκεντρώθηκαν τριακόσιοι πενήντα ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι, και σε αὐτούς προστέθηκαν ἄλλοι δεκαεπτὰ ἱεράρχες, οἱ ὅποιοι ἀποκήρυξαν την αἵρεση των εἰκονομάχων.

Πλάι στους ἀντιπροσώπους του Πάπα Ρώμης και των Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας και Ἱεροσολύμων, οἱ μοναχοὶ οἱ ὅποιοι υπέφεραν δεινούς διωγμούς ἐπὶ βασιλείας των εἰκονομάχων αυτοκρατόρων Λέοντος Γ' Ἰσαύρου (717 – 741 μ.Χ.) και Κωνσταντίνου Ε' Κοπρωνύμου (741 – 775 μ.Χ.) ἀποτελοῦσαν ἔντονη παρουσία· ἦταν περίπου ἑκατὸν τριάντα ἔξι.

Μετὰ ἀπὸ ἐπιμελή προετοιμασία, οἱ Πατέρες της Συνόδου ἀναθεμάτισαν τους αἰρετικούς, οἱ ὅποιοι για περισσότερα ἀπὸ πενήντα ἔτη ἀπαγόρευαν στους ὀρθόδοξους χριστιανούς να τιμούν τις σεπτές εἰκόνες του Χριστοῦ και των ἁγίων Του διότι αὐτὸ ἀποτελοῦσε δήθεν εἰδωλολατρία. Ἐθεσαν ἔτσι τέρμα στην πρώτη περίοδο της εἰκονομαχίας, ἡ ὁποία ὁμως ξέσπασε ἐκ νέου λίγα χρόνια ἀργότερα ἐπὶ Λέοντος Ε' Ἀρμενίου (813 – 820 μ.Χ.) και δεν σταμάτησε ὀριστικά παρά το 843 μ.Χ., χάρις στην αυτοκράτειρα Θεοδώρα και στον πατριάρχη ἅγιο Μεθόδιο (βλέπε 14 Ἰουνίου). οἱ ἅγιοι Πατέρες ἀναθεμάτισαν τους αἰρετικούς πατριάρχες Ἀναστάσιο, Κωνσταντῖνο και Νικήτα, ἀποκήρυξαν τη δήθεν οἰκουμενική σύνοδο που συνεκλήθη στο ἀνάκτορο της Ἱερείας με πρωτοβουλία του Κωνσταντίνου Ε' το 754 μ.Χ., και κήρυξαν αἰωνία τη μνήμη των ἁγίων υπερμάχων της Ὀρθοδοξίας: του πατριάρχου ἁγίου Γερμανοῦ (715 – 730 μ.Χ.) [βλέπε 12 Μαΐου], του Ἁγίου Ἰωάννου του Δαμασκηνοῦ (βλέπε 4 Δεκεμβρίου), του Γεωργίου Κύπρου, και ὅλων ὅσοι εἶχαν υποστεί βασάνους και εξορίες ως ὑπέρμαχοι των ἁγίων εἰκόνων. Στον Ὄρο της πίστεως που ἀνέγνωσαν στην ἑβδομη και τελευταία συνεδρία της Συνόδου, οἱ Πατέρες διεκήρυξαν:

«Ορίζομεν συν ακριβεία πάση και εμμελεία, παραπλησίως τω τύπω του τιμίου και ζωοποιού σταυρού ανατίθεσθαι τας σεπτάς και αγίας εικόνας, τας εκ χρωμάτων και ψηφίδος και ετέρας ύλης επιτηδείως εχούσης, εν ταις αγίαις του Θεού εκκλησίαις, εν ιεροίς σκεύεσι και εσθήσι, τοίχοις τε και σανίσιν, οίκοις τε και οδοίς· της τε του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού εικόνας, και της αχράντου δεσποίνης ημών της αγίας Θεοτόκου, τιμίων τε αγγέλων, και πάντων άγιων και οσίων ανδρών. Όσω γάρ συνεχώς δι' εικονικής ανατυπώσεως ορώνται, τοσούτον και οι ταύτας θεώμενοι διανίστανται προς την των πρωτοτύπων μνήμην τε και επιπόθησιν, και ταύταις ασπασμόν και τιμητικήν προσκύνησαν απονέμειν, ου μην την κατά πίστιν ημών αληθινήν λατρείαν, η πρέπει μόνη τη θεία φύσει - αλλ' ον τρόπον τω τύπω του τιμίου και ζωοποιού σταυρού και τοις αγίοις εύαγγελίοις και τοις λοιποίς ιεροίς αναθήμασι, και θυμιαμάτων και φώτων προσαγωγήν προς την τούτων τιμήν ποιεισθαι, καθώς και τοις αρχαίοις εύσεβώς είθισται. η "γάρ της εικόνας τιμή έπι το πρωτότυπον διαβαίνει", και ο προσκυνών την εικόνα, προσκυνεί εν αυτή του εγγραφομένου την υπόστασιν. Ούτω γαρ κρατύνεται η των άγιων Πατέρων ημών διδασκαλία, είτουν παράδοσις της Καθολικής Εκκλησίας, της από περάτων εις πέρατα δεξαμένης το ευαγγέλιον».

Οι άγιοι Πατέρες ως εκ τούτου απεδείχθησαν υπέρμαχοι όχι μόνον των άγιων εικόνων αλλά, στην ουσία, αυτού του ιδίου του μυστηρίου της Ενανθρωπήσεως του Υιού του Θεού: «Πάλαι μεν ο Θεός ο ασώματος τε και ασχημάτιστος ουδαμώς εικονίζετο, νυν δε σαρκί οφθέντος Θεού και τοις ανθρώποις συναναστραφέντος εικονίζω Θεού το ορώμενον. Ού προσκυνώ τη ύλη, προσκυνώ δε τον της ύλης δημιουργόν, τον ύλην δι' εμέ γενόμενον και εν ύλη κατοικήσαι καταδεξάμενον και δι' ύλης την σωτηρίαν μου εργασάμενον, και σέβων ου παύσομαι την ύλην, δι' ης η σωτηρία μου είργασται». Προσλαμβάνοντας την ανθρώπινη φύση, ο Λόγος του Θεού την θέωσε χωρίς εκείνη να χάσει τα ιδιώματά της. Γι' αυτό τον λόγο, ενώ εν τη δόξα Του είναι ακατάληπτη στις αισθήσεις μας, η ανθρώπινη φύση του Σωτήρος δύναται ωστόσο να αποτυπωθεί. η εικόνα του Χριστού - την πιστότητα της οποίας φυλάσσει η παράδοση της Εκκλησίας - καθίσταται κατά συνέπεια αληθής παρουσία του θεανθρώπινου προτύπου της, αγωγός χάριτος και αγιασμού σε όσους με πίστη της απονέμουν τιμητική προσκύνηση.

Η δεύτερη Σύνοδος της Νικαίας είναι η έβδομη και τελευταία Οικουμενική Σύνοδος που αναγνωρίζει η Ορθόδοξος Εκκλησία. Ωστόσο αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να συγκληθούν στο μέλλον άλλες οικουμενικές Σύνοδοι, άλλα ότι ως έβδομη η Σύνοδος της Νικαίας συμπληρώνει τον αριθμό που μέσα στην Αγία Γραφή αντιπροσωπεύει την τελειότητα και ολοκλήρωση (π.χ., Γεν. 2, 1-3). Σφραγίζει το πέρας της περιόδου των δογματικών συγκρούσεων, που επέτρεψαν στην Εκκλησία να διευκρινίσει με σαφείς και ακριβείς ορισμούς τα όρια της ορθοδόξου πίστεως. Εφεξής, κάθε αίρεση δύναται και θα δύναται να αναχθεί σε μία από τις πλάνες που αναθεμάτισε η Εκκλησία στις οικουμενικές συνόδους, από την πρώτη (325 μ.Χ.) έως την έβδομη (787 μ.Χ.) εν Νικαία Σύνοδο.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Ἄτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταῖς θείαις τοῦ Πνεύματος, καὶ ἑπταρίθμοις ἀγαῖς, Πατέρες οἱ ἔνθεοι, καταυγασθέντες τὸν νοῦν, Ἐβδόμην συνέλευσιν, ἤθροισαν ἐκ περάτων, ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, ιδρύσαντες θεοφρόνως, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας. Αὐτῶν μετ' εὐφροσύνης, τῇ μνήμῃ ἄσωμεν.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει, ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα, αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς. Καὶ διὰ τοῦτο, τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Μεγαλυνάριον

Τοὺς θείους Πατέρας τοὺς τὴν σεπτὴν, Σύνοδον Ἐβδόμην, συγκροτήσαντας ἱερῶς, καὶ τετιμηκότας, Εἰκόνας τὰς ἀγίας, ἁσμάτων συμφωνία, ἀνευφημήσωμεν.

Ἄτερον Μεγαλυνάριον

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον ἢ τιμὴ, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων διαβαίνει ὡς ἀληθῶς, ὥσπερ οἱ Πατέρες, Συνόδου τῆς Ἐβδόμης, ἐτράνωσαν πανσόφως· οὓς μεγαλύνωμεν.

Ὁ Οἶκος

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματοουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσιμον ἀνατυποῦσθαι μορφήν, ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψειν ὀρῶντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν, γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν, καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον τοῖς Ἁγίοις Ἀθληταῖς τε καὶ Μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν βλασφῆμων γλωσσάγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Ζ' Οικουμενική Σύνοδος - Άγιον
Όρος, Μεγίστη Λαύρα

Ζ' Οικουμενική Σύνοδος

Ζ' Οικουμενική Σύνοδος

Σχετικά κείμενα

1. [Κανόνες Ζ' Οικουμενικής Συνόδου](#)

Σχετικές συνδέσεις

1. [Αγίων Τριακοσίων δέκα οκτώ \(318\) Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου](#)
2. [Μνήμη της Β' Αγίας Οικουμενικής Συνόδου](#)
3. [Μνήμη της Γ' Αγίας Οικουμενικής Συνόδου](#)
4. [Μνήμη της Δ' Οικουμενικής Συνόδου](#)
5. [Άγιοι Εκατόν εξήντα πέντε Πατέρες της Ε' Οικουμενικής Συνόδου](#)
6. [Μνήμη της ΣΤ' Οικουμενικής Συνόδου](#)
7. [Άγιος Ταράσιος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινούπολης](#)
8. [Άγιος Αλέξανδρος επίσκοπος Αμαθούντος](#)
9. [Άγιος Μεθόδιος ο ομολογητής Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης](#)
10. [Άγιος Γερμανός Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης](#)
11. [Όσιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός](#)
12. [Άγιος Ηλίας επίσκοπος Γορτύνης](#)
13. [Άγιος Ιωάννης Επίσκοπος Αρκαδίας](#)

Παραπομπές

1. [Απόψεις για τη Μονή Βατοπαιδίου \(και όχι μόνο\)](#)
2. [ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)
3. www.synaxarion.gr
4. www.nektarios.gr
5. [Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού](#)